

ELS (ALTRES) VALORS DE LA PUNTA

ELS VALORS DE LA PUNTA.
18 ARGUMENTS EN DEFENSA
DE L'HORTA
V.V.A.A.

Col·lecció "Oberta".
Universitat de València. 199 | 149 pp.

Aquest llibre col·lectiu —una crida a la reflexió, en paraules de l'editor Ernest Garcia— recull divuit articles o arguments contraris al projecte de construir la programada zona d'activitats logístiques (ZAL) del Port de València i favorables a la preservació de l'horta a la Punta d'en Silvestre. Els diversos autors invoquen els *altres* valors de la Punta (paisatgístics, naturalístics, econòmics, sociològics, històrics, ciutadans) que modelen formes de viure i habitar, aquest sector de l'horta de València i que desaconsellen la construcció de la zona d'activitats logístiques. En poques paraules, el pla especial de la ZAL portuària ha suscitat el mateix conflicte d'usos —i de valors— ja plantejat els darrers anys en altres indrets de l'Àrea Metropolitana de València.

Aquests conflictes recurrents mostren la complexitat de la societat postindustrial davant la gestió territorial de recursos limitats o de residus. Ara a l'horta de la Punta —i per extensió al conjunt de francs, marjals i extrems de la ciutat de València— col·lideixen valors culturals, ecològics i econòmics que mereixen debatre's abans de decidir les característiques de la zona d'activitats logístiques del port de València. Aquests debats ciutadans —a més dels valors— han d'avançar propostes constructives. A meu entendre, el llibre hauria d'haver oferit més alternatives a les necessitats portuàries.

L'horta de la Punta queda emmarcada pel nou caixer del riu, per l'autopista del Saler i per la influència immediata del port de València. Són tres infraestructures —fronteres urbanes— que durant anys l'havien aïllada, mentre les demandes portuàries (contenidors) degradaven el seu paisatge tradicional.

Les noves demandes del port tracten de consolidar una realitat *de facto*, mentre els recursos naturals i culturals de la Punta han guanyat valor dins un espai periurbà degradat.

ELS VALORS DE
LA PUNTA
18 arguments en defensa de
l'horta

VALÈNCIA DE VALÈNCIA

A hores d'ara, l'Horta de València —un coherent artefacte de natura i de cultura— ja ha perdut superfícies significatives d'algunes unitats de reg i altres han estat segmentades per accessos, redones i corredors. Així, la séquia de Mestalla quasi bé ha perdut el 95% de la seua superfície regable. L'horta de Rovella ha minvat aproximadament en un 70% després de la construcció de la Ciutat de les Arts i les Ciències. Fa poc, Roland Courtot, un geògraf francès, ha parlat de la fi del mite de l'horta, conegut arreu d'Europa de la mà de Jaubert de Passà i d'altres viatgers del segle passat.

En definitiva, el llibre suscita si l'Àrea Metropolitana i l'Horta de València —sovint es pretenen noms administrativament equivalents— són conceptes incompatibles i contradictoris. Així ho sembla si atenem al ritme de destrucció, impermeabilització i urbanització de l'horta, almenys des del Pla Sud. Al meu parer, mentre siguen valors i conceptes incompatibles, la part perdedora serà l'horta. La conservació d'unitats significatives d'horta només serà viable dins l'ordenació territorial de l'Àrea Metropolitana de València.

En aquest sentit, cal inventariar les àrees més ben conservades, incloure-les en la planificació territorial i compensar adequadament les que mantinguen el paisatge. Salvar unitats d'horta —la nostra expressió del desenvolupament sostenible— només serà possible dins la perspectiva metropolitana. Esperem que ben prompte, els principals agents metropolitans —i el port n'és el primer— reconeguen els (altres) valors de la Punta.

JOAN F. MATEU BELLÉS